

Biz tuhaf bir aileyiz. Karım biraz önce Türk ailesinin çöküşünü ele alan ve bunun gayet normal olduğunu savunan bir yazı yazdı. Ben de yorum yazmak istedim ama *haklısın karıcığım* demekten fazlasını yapamadım. (İçimden dedim.) Şahsen bulunduğum en normal aile halihazırdaki ailem olduğu ve bunun da görüldüğü kadarıyla pek normal olmadığı için bu konuda yorum yapamıyorum. Türk ailesi nasıl bir şey, ahkam kesecek kadar bilemiyorum.

Yazının burasında Jobs'ın öldüğü haberi geldi.

Tanımadığım insanlara ne sevgi, ne aşk, ne nefret, ne üzüntü hissediyorum. Jobs da öyle biri. Kimseye delicesine, kul köle olacak kadar hayran olmadım. Eğer hayata ve insanlara böyle bakabilseydim, eminim daha çok anlaşılabileceğim birileri olurdu. İnsan için, bulunduğu şartların kendi iradesinden daha önemli olduğunu, hayatın bu şartların yönlendirmesiyle oluştuğunu, ve yine insanların çok kahramanlık gösterecekler bile o kadar da hayran olunacak kadar olmadığını öğrendim.

Kötü bir virüs, *Allah'tan başkasına secde etmeyeceksin* insanı diğer insanlara secdeden uzak tutan bir virüs; yeryüzünde insandan kaynaklanan her büyüklüğün ve küçüklüğün kaynağını Allah diye isimlendirince, kimseye, ne Jobs'a, ne diğer büyüklere hayran olamayız. Takdir ederiz, örnek alırsak, öğreniriz ama insan ötesi derin hayranlık mevcut değildir.